

ogsaa mig fuldkommen bekendt, at det finder Sted paa den Maade, som den ærede Landstingsmand sagde, at man maaskee endog saa temmelig hyppigt sender en Masse Breve til en eller anden Handelsven her; man sender dem da til ham i en Kasse, hvorefter han da besørger dem videre. Men jeg maa ogsaa bemærke, at, hvergang Lovvæsenet kommer over det Slags Breve, blive de afleverede til Postvæsenet og, forsaavidt det befindes, at Postvæsenet derved er blevet krænket, navnlig forsaavidt Brevene have passeret nogen Deel af det danske Postterritorium, bliver Bedkommende dragen til Ansvar derfor. Forordningen af 1775 fandt jeg ikke paa sin Plads; jeg formoder, at de ærede Forslagsstillere ere i Besiddelse af den, de kunne selv da gjøre sig bekendt med dens Bestemmelser. Men Regulative af 1ste Novbr 1781 siger i § 2, 2det Punktum: „og maa derfor ingen Skibscapitain eller Passageer, ei heller nogen af Skibsmandskabet, medtage eller paa egen Haand befordre noget Brev eller skrevet Document o. s. v.“ det er altsaa ganske den samme Regel, som omstændeligere og med større Liberalitet findes udtalt deels i Udkastets § 11, Lit. d., deels i det dertil stillede Endringsforslag af Udvalget, hvorefter det desforuden maa sendes „aabne Sedler eller Adresser, der indeholde Varebestilling eller Regning, Affenderens Navn, Affendelsesstedet og Datum samt den Tilstiledes Adresse.“ Ved det Forslag, Udvalget har gjort og som der fra Regjeringens Side Intet er imod at tiltræde som en Redaction istedetfor det tilsvarende Sted i Udkastet, forekommer der mig saaledes at være viist al den Liberalitet, man med Billighed kan forlange, naar det ikke altfor meget skal gaae ud over Statskassen.

Besværlig: Da jeg ikke har kunnet dele Majoriteten af Udvalgets Ansuelser om dette Punkt, skal jeg tillade mig at fremsøre en Bemærkning, idet jeg isvrigt henholder mig til hvad de to ærede Rigsdagsmand have yttret, som have stillet det nærværende Endringsforslag. Jeg indrømmer villigt, at det kan være meget vanskeligt at bestemme Begrebet om, hvad et Brev er, men det forekommer mig dog,

at, naar der er Tale om Breve, der skulle forsendes med Posten, at der er een Omstændighed, som der ikke er taget Hensyn til endnu, og det er Brevhemmeligheden. Det er anerkendt, at Brevhemmeligheden er Noget, der bør respecteres af Postvæsenet. Jeg troer, jeg kan sige, at det er anerkendt i vor Lovgivning; i det der i Frd. af 16de August 1775 er foreskrevet, at Abningen af Breve kun maa foregaae i Bringerens Nærværelse, og i Plakaten af 27de Mai 1820, er der ligeledes foreskrevet, at Abningen af Breve kun maae finde Sted, naar den, til hvem Brevet er adresseret, er tilstede ved Brevets Abning. Deri forekommer mig at ligge en Aerkjendelse af, at Postvæsenet skal respectere Brevhemmeligheden. Men det forekommer mig dernæst, at man ikke kan tale om Brevhemmelighed, medmindre Brevene ere forsegledede. Naar Brevene ere aabne, troer jeg ikke, at man i Almindelighed antager, at der er den juridiske Forpligtelse tilstede til ikke at gjøre sig bekendt med Indholdet. Det er den Anskuelse, som tildeels har bevæget mig til at antage, at Postvæsenets Eneret egentlig kun gaaer ud paa forsegledede Breve. Det forekommer mig dernæst, at, dersom man vil have det overholdt, maatte man da tillige tage en Bestemmelse om, paa hvad Maade Postvæsenet skulde kunne overholde det.

I Frankrig gaaer man, forekommer det mig, en rigtigere Vej. Idet man har etableret denne Regel, har man tillige givet Bestyrrelsen eller Øvrigheden Ret til at undersøge paa Kroppen, om ikke Alle, saa dog Endeel, navnlig Fragtmænd, Kudske, Conducteurer og Baadsførere; derimod har man ikke givet Ret til saaledes at undersøge de Rejsende, og der findes ogsaa en Dom, hvorefter en Rejsende, som var bleven undersøgt, og som derefter var bleven tiltalt for at have ført Breve med sig, blev af Retten frifunden, idet Retten gik ud fra, at Sagen ikke havde nogen lovlig Grundvold. Den Grundvold, hvorpaa Undersøgelsen stottede sig, var ulovlig, og derfor kunde den Rejsende ikke tiltales derfor. — Jeg troer derfor, at det ligger i Brevenes Natur, at de, for at være Breve ligeoverfor Postvæsenet, maae være forsegledede, og at derfor ikke Eneretten bør ud-